

Делегат Крстан Симић поставио је два питања Савјету министара БиХ.

Прво питање гласи:

"У СФРЈ, како је већини познато, заједничким средствима основано је Заједничко предузеће за транспорт сирове нафте из Омишаља (Република Хрватска) за рафинерије Ријека и Сисак у Хрватској, Брод у БиХ и Панчево у Србији. Предузеће је било заједничко јер су оснивачке улоге и споразум о заједничком предузећу закључили рафинерија нафте Сисак, Рафинерија нафте Панчево и СОУР Енергоинвест РО Босански Брод. Оснивачки улози су износили по милион и по долара по оснивачу, а каснија изградња је реализована пословним кредитима с обзиром да се радило о високопрофитабилном пројекту. На тај начин је пројекат и затворен, пуштен у функцију, сервисирани кредити итд. Нажалост, наступом трагичних догађаја овај заједнички нафтовод је, на извјестан начин, присвојила Република Хрватска и користи га сама. У том правцу је измјестила дио нафтовода који је ишао преко територије БиХ. У оквиру овог заједничког предузећа била је предвиђена изградња продуктовода. Ради се о капиталном и стратешки важном пројекту, па молим да ми одговорите на следеће питање:

Шта је, а ако није зашто није, и да ли Савјет министара БиХ има намјеру да предузме потребне мјере како би се заштитила имовина Босне и Херцеговине?

Друго питање упућено такође Савјету министара БиХ гласи:

Подсећам да су све политичке партије које су на власти у оквиру својих предизборних кампања и обећања обећале и понудиле рационализацију и економичнију јавну управу.

Такође у оквиру овог питања, а као сегмент јефтине јавне управе, одређени посланици и клубови су у парламентарну процедуру упутили предлоге о ревидирању ових трошкова у оквиру питања плата. Међутим, овим питањем које су покренуле поједине уважене колеге и политичке партије бавило се на парцијалан начин, те је у јавности, медијима и невладином сектору окарактерисано као дневно-политички маркетинг. Молим да ми се да достави информација:

Да ли Савјет министара БиХ ради или има намјеру да ради на остварењу овог реформског питања преиспитивањем превелике потрошње у јавном сектору, њене

гломазности и неефикасности? Наиме, подвлачим да ово питање није само питање плата, мада је политика плата веома важна и пуно је озбиљнија него питање смањења плата, те она треба да буде свеобухватна у свим институцијама на нивоу БиХ. Даље, рационализацијом скупе администрације подразумијева се преиспитивање броја запослених, њихове искоришћености, њихове ефикасности, оцјењивање њиховог учинка и сл. Такође, уштеде на нивоу јавне управе захтијевају преиспитивање начина и обима употребе службених аутомобила који производе огромне трошкове, а апсолутно сам сигуран да овај степен права на службени аутомобил, начина коришћења и трошкова одржавања не постоји ни у једној држави у којој је успостављена владавина закона и одговорности. Нажалост, ово је остатак прошлог система, у којем је ипак било више реда и одговорности. Такође, и други бенифити који се стављају на располагање јавне администрације су прешироко постављени и могу бити предмет озбиљне анализе и уштеда. Значи, ради се о врло комплексном питању које не може бити ријешено поједним законским предлозима и идејама који се од јавности доживљавају као егзибиционизам, већ то мора бити ријешено озбиљно, аналитички, успостављањем система који ће обезбиједити и ефикаснију и пуно јефтинију администрацију."